

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

belső farkasutczában 81 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer u. m. v. s. a. nap, kedden, csütörtökön és szombaton.
Ara évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhónapos sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 kr., negyedszor 4 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Erdély tervezett területi feldarabolása főleg Aranyos székelyszékre vonatkozólag.

I.

Az e lapok 27-dik számában ismertetett területi feldarabolási tervnek nem kellene semmi fontosságot tulajdonítani, még kevésbé érdemelne meg az a vitakozási fáradságot, ha nem tudná az ember, hogy néha nem jó az ördögöt a falra festeni, vagy festetni engedni.

A hírlapi sajtó nagy figyelemmel kíséri azon testület működését, mely a szent István birodalmában ez idő szerint, egyedül van szabadalmazva köz-törvényhozási tárgyak felett tanácskozní. Sok van már följegyezve ennek nyilvánított és nem nyilvánított irányelvei körül. Elmondott, hogy e területi feldarabolás minden törvényeket megsért; a nemzetiségi surlódást nemhogy csillapítaná, hanem inkább lángra gyújtja; hogy a kívánt csillapítás más uton és intézmények által czélszerűbben és üdvösebben eszközölhető; hogy a szász nemzet illetékességi határait túlszárnyalva, házsárd játékot kezd a hasonló inditványozások által, és saját történelmi s törvényes jogalapjait is ingatagrá teszi, ha az ősi törvények helyett a „tabula rasa”, s „eljátszott alkotmány”-féle eszméből veszi kiindulási pontját. Magára az előttünk fekvő tervezetre is tétettek már és fognak tétetni észrevételek. Mindezekről tehát nem szölok.

De a mennyiben ezen ábrándos tervező Aranyosszéket is annectálta, vagy mediatisálta, szóval, Erdély táblájáról levakarata, ezt annyival kevésbé hagyhatom szó nélkül, minthogy már másutt is találkoztam azon — szerintem fontolatlan — nyilatkozattal, hogy azt a kis Aranyosszéket a szomszéd megyékbe kellene beosztani.

És pedig merem mondani: miszerint mellözve nemzetiségi fontosságot, mit elleneink is úgy látszik igen is felismertek, a magyar birodalomban alig van egy törvényhatóság is, melynek történelmi és törvényes jogalapja területi autonómia oly tisztán lenne biztosítva, mint Aranyosszéké; mert ez a mellett, hogy a több törvényhatóságokkal együtt a törvény egyenlő védelme alatt állott, eredetét és meg-alapíttatását, meghatározott és körülírt területben, és megnevezett helységekben tudja felmutatni országos oklevelek és törvények alapján. Ugyanis

IV. László magyar király 1289-ben kelt királyi adománylevelében azon határok és szinte azon helységek szerint veti meg alapját Aranyosszékeknek, mint az ma is áll.

Ezen adományt a kézdi székelék, tehát e honnak törzslakói, kiknek már eldödei érdemeket tettek a közös honszerzésben és addigi közvédelemben, a királyoknak és honnak a kunzendülés és tatárdulás alatt hozott hadi vitéz szolgálatajuk méltó jutalma fejében nyerték; és a vér mellé drága felüladást fizettek 80 darab lóban, mely felüladás már magában nagy értékű volt, tekintettel a honnak feldúlt és kipusztított siralmas állapotjára azon korban, melyből a kronikák hagyománya szerint a barmok hiányában, emberek által vont „Kun László szekere” vette eredetét és nevét.

E territorialis jogalap minden tekintetben kiállja a versenyt bármely törvényhatósággal; főleg pedig igényelhet legalább annyi méltánylatot és kegyeletet, mint az erdélyi királyi föld kiváltságselevele, mely nem honfiaknak, nem megtett érdemekért, nem felülfizetés mellett, hanem csupán királyi kegyelemből adományoztatott; mindamellett azonban ebből amannak e feletti jogát nem következtetem, hanem a jogegyenlőséget akartam kimutatni.

Itt megjegyzem közvetőleg, hogy egyfelől a törvényes, másfelől azon viszonzlagos kötelezettség elvénei fogva, hogy apáink a királyi föld intézményeit és jogait annyi századokon keresztül, és oly körülmények között, midőn talán egy lehellettel elfújhatták volna, lovagiasan védették és épen megöröztették, s mi is védelmükre készek vagyunk: talán megvárhatnók a tulsó részről azt, hogy az mostani kiváltságosított tanácskozási hatáskörét ne használja

fel ősi institutióink, közös törvényeink és ezredéves alkotmányunk felforgatásának inditványozgatására és tervezgetésére.

Aranyosszék idézett adománylevelét, s azon alapuló területi autonómiáját megerősítették III. András, I. Károly, Zsigmond, Ulászló és Mátyás királyaink; szentesítették az országos rendek 1600-iki végezősökből; az Aprob. Con. 3. R. 76. T. 17. art. 5. R. 60. Ed. Comp. Con. 3. R. 8. T. 4. art.-ban.

Továbbá szentesítést és biztosítást nyert ez a leopoldi hitlevélben, a sanctio pragmatica becikkelyezésében, melyet Aranyosszék is, mint önálló hatóság, követje által képviselve aláírt.

A József császár ideje alatti feldaraboláskor Aranyosszék hatósága is, a többiekkel együtt, áldozatul esett a „tabula rasa”-féle eszmének; de II. Leopold és I. Ferencz fejedelmek alatt megint fölélesztett, az 1791-iki törvények által még szilárdabban biztosított, s fennállott a közelebbi kivételes állapotig, mikor a József korabeli kísérlet megint ismételtetvén, az előbbihez hasonló szomorú véget ért 1860 octoberében. S miután ekkor és 1861. július 21-kén kijelentett: hogy a szent István koronájához tartozó országok belügyi önkormányzata, a történelmi jogalapoknak és az ősi alkotmánynak megfelelőleg visszaállítatik s jövőre fenntartatik, és az országos törvényhozási tárgyak egyedül az országgyűlésnek hagyatnak fenn: hinnünk kellene, hogy sem Aranyosszéknek, sem más municipiumoknak önállóságát efféle ábrándos tervezetekkel nem lehet, nem szabad kitörölni, megsemmisíteni.

Fejér M.

Közlöny, február 22-kén 1862.

(D.) Lapjainkban már többször emlékeztünk hazánk egyik kedvelt törvényes testületéről: a királyi tábláról.

A mennyire örvendettünk, midőn atyaink ezen szép intézménye és szerkezetében helyreállított, annyira aggodánk annak sorsa fölött közelebből, midőn e törvényszékek azon sors jutott, hogy azon hazai törvények háttérbe szorításával, melyekkel a tábla létele összekötve volt, az önmegtágadás erényét, vagy talán a közvélemény felfogása szerinti hibáját gyakorolja. A tábla a kínos megpróbáltatás alatt is helyen maradt, s mint deiglenes utasítást tekintve azon törvénykönyveket, melyeket a márciusi királyi parancs, az országgyűlés jogának fenhagyása mellett, alkalmazni rendelt: a pörlekedés folyamán ezen surrogált csatornáját is használatba vette. E volt az első megpróbáltatás, melyen e testületnek át kelle esnie.

Nehéz feladat volt ez, midőn a pörlekedés megint az alkotmányos mederbe volt indítva, s a közvélemény, mint szent ereklét ölelte szívéhez a hazának ősi intézményeit; de a tábla hivatása kivált még akkor, midőn a kormány-szék tagjai s a főispánok még helyőken állottak, kétszeresen fontos volt azon politikai fejleményekre nézve, melyek elébe hazánk nézett az államviszony és a codificatio kérdéseiben. Most igaz, hogy sok minden összement; azonban a nemzetre nézve mindig fontos kérdés az, kiknek kezén van az igazságszolgáltatás, kivált a magasabb régiókban? Vajha a táblának csak ezen egyedüli hivatás juthatna ez át-menti idő alatt s így elég lenne azon egy önmegtágadás, melyen át kelle mennie.

Örömmel értesültünk, miszerint azon védokaink, melyeket a választott megyei tisztségek kezei közt indult perek érvényessége mellett felhoztunk, s mely védokok alapján kikeltünk az ellen, hogy az ily perek az osztrák törvénykezés újbóli alkalmazása miatt a táblánál cassáltassanak, kormányzóságilag is méltányoltattak, s az ily okmányok s így indult perek érvényességének megállítása s felsőbb törvényszéki ellátása a királyi tábla fiainak tippintatára s belátására bízott. Valamit örvendünk annak, hogy az ily cassatiók nem lehettek gyakoriak; legalább velünk közlött magán értesítés törekedett desavouálni e tárgyban igen illetékes kezekből vett hírtünet, mely hírek minden-esetre annyi haszna volt, mikép alkalmat nyújtott nekünk védelmezni azon okmányok s perik érvényét, melyeket a megyei élet folyama alatt ösintézményeink alapján állítottunk ki vagy indítánk folyamatba, s így rést nyertünk végre azon meggyőződésre, hogy ezen részeket a kormánykörökben is osztották.

Ez örömtünk hamar megzavarta azon hír, hogy a tábla bureaukba fog felosztani; megszünteti sessionak rendszerességét. A sajtóviszonyok határai közt nem haboz-

tunk elmondani e tárgy körüli nézeteinket. Ős formáink teljes megváltoztatása csak csüggesztőleg hatna mindazon reményekre, melyek a provisorium tartamának rövidségével, s a nemzet és uralkodás közti kérdések kiegyenlítésének reményével kecsegtettek.

Nem tudjuk hogyan történt M. Vásárhelytől azon jelet, melyről jelenvolt tanu értesítés folytán tettük közlésünket, midőn ottan kimondott, hogy a tábla bureaukba fog felosztani s ülésének tartásáról elnöki értesítések fognak történni. Annnyit tudunk, hogy a királyi tábla ezen új szervezés ellenében folyamodott, tehát ez maga igazolja, hogy a felsőbb intézkedés ottan az általunk is közlött értesítés szerint volt értelmezve.

Itt azonban most úgy értesülünk, hogy a kormányzóságtól semmi oly intézkedés nem tétetett, mely a tábla összerkezetén, valamint ülésének eddigi nyilvánosságán valamely változtatást sürgetett volna; s valami félreértésnek kellett történni, hogy a kormányzó elnöki rendelet ellenkező magyarázatra talált.

Egy rendelet ment ki a korm. elnökségtől az iránt, hogy miután a perek szerződött összehalmozódtak, a kir. tábla tartsa folytonosan üléseit és ne küsse működését periodusokhoz.

Ez intézkedés nem foglal magában valami elcsüggesztőt; a mennyire tudjuk, a magyarországi királyi tábla is folytonos levén, sőt közelebből rövid megyei életünk alatt megyei törvényszékeink sem kötvén magukat a periodusokhoz. Egy ily intézkedés az anyaország példája, a tárgyak sokasága s az e részben nyilatkozott országos gyakorlat által igazolható, s kifogás alá csak az jöhet, hogy a félvnyi időt sem igénylő szolgálathoz szabott kis fizetés hogyan felel meg azon kívánságnak, hogy a tábla folytonos legyen? Ez pedig már nem közkérdés, s úgy halljuk, hogy e részben már fizetésjobbitás is van ajánlva felsőbb helyre, vagy legalább a felajánlás szándékba volna véve.

Egy más oldala volt az említett intézkedésnek, mely talán a bureaukratikussá alakzatra való átmenetel sejtését vagy éppen tetteles aggodalmát okozta; és ez az volt, mikép meghagyott a táblának, hogy miután az osztrák törvény a bűnvádi keresetekben határozott számú bírákat követtel (nem halálos büneteknek négy bíró, egy elnök; halálosoknál nyolcz bíró egy elnök): a büneteknek az elnök a bírók kikötött számát tartsa meg.

Ez intézkedés eltér a tábla eddigi jogától, a mennyiben ott a büneset fölött is annyian ítélték, a mennyien jelen voltak a törvényszéknek megkivánságot rendes létszámon feltül. Miután azonban a tábla az osztrák törvényeket alkalmazni kénytelen, a meghatározott bírósáma a bűnvádi eseteknél ezen törvény rendelkezése lévén, e törvények alkalmazásának logikai következménye.

Talán ezen megkülönböztetés vezetése oda a nézeteket, hogy a táblát bureaukba kell felosztani. Ez azonban nem áll, csak a bírók száma van a döntő szavazatra nézve korlátolva, s csakis a bűnvádi pereknél, mert a polgári perekben semmi ilyes kikötés nincsen; nem korlátozván itt a bírók számát az osztrák törvény.

A bűnvádi ügyekben is éppen az eddigi nyilvánossággal folynak az ügyek; a különbség annyi, hogy itt csak öt vagy illetőleg kilencz bírónak van döntő szava a jelenlevők közül, míg a polgáriakban tizenkettőnek. Ha aggodalom lehetne a bureaukratikussá irányu intézkedésekre nézve, úgy az éppen azon esetben merítné fel, ha a tábla rendes ülőkeire referensi kötelezések szabotnának, s általában az ottani bírói hatáskör oly változtatásba menne át, mely valóban szükségessé tenné, hogy a táblatülszék bureauk-okat tartssanak, a mi egészen kiforgatná őket alkotmányos bírói hatáskörük természetéből.

E szerint azon kifejezett aggodalmunk, hogy a tábla bureaukratikussá irányba átalakítottatik, s ezáltal az irnoki kar a törvénykezési gyakorlatról elzártnék, önként elenyészik; mert a sessiók tovább is folyni fognak, a bírók rendes kötelezéseküket viszik s az irnokok, mint tábla fiai, azon továbbra is részt veendének.

A mint halljuk, a királyi tábla felírására, mely a korm. elnöki rendelet félremagyarázásának következménye, ilyeszeri felvilágosító intézkedésre küldetett le a f. k. f. k. székek, s így a tábla összerkezetének megrendítése miatt keletkezett aggodalmaink ezen felvilágosítás folytán nagy részben csillapodnak. Megmarad tehát legalább a keret; ámbár sajnos, hogy a kép benne változott, s még sajnálatosab, hogy a tábla oly törvényszékek apellatorium foruma, melyek nem a megyei autonómia kifolyásai. Ezen azonban sem a

és Naupliára szorítkozik. Hahn tábornok az állítólag meg-hasonlott felkelők ellen indult, s már Argoban fog lenni. Kolokotroni megszállotta Mylit. A sereg hangulata kielégítő.

Athen, febr. 18. A müncheni hivatalos lap jelenti: A vidéket s a Nauplia ellen küldött csapatokat a legjobb szellem lehelíti. Az utóbbiak megverték a felkelőket Nauplián kívül. A Naupliában levő lázadók nagyrészt el van- nak csüggedve.

Amerika. Egy febr. 7-ről kelt új-yorki sürgöny az egyesült államok seregének újabb győzelméről tudósít. Her-ry erősség a Tanassée folyam mellett, melyet nevezetes ál-láspontnak tartanak, a szövetségi csapatok által erős viadal által megvétezték.

Ujabbak. Bécs, febr. 21. Ferdinánd Miksa fő-hercegnek jövő hónapban bekövetkező párisi és lon-doni utjáról keringő hírek teljesen alaptalanok. A me-xikói tronkérdést itt bevégeztek tekintik, miután, ugy látszik, el vannak határozva, ezen egyelőre még a lég-ben ingó koronáról lemondani. A görögországi felkelés-nek nem nagy jelentőséget látszanak tulajdonítani s nem hiszik, hogy nevezetes következményei legyenek; ám-

bár itt is elég ember van, a ki nem tud megvárni azon rügeszmétől, hogy a lázadást Garibaldi idézte elő, ki rövid időn egy hajórajjal fog kiindulni Anconából, hogy Görögországban szálljon ki.

— Bécs, febr. 22. Pillersdorf ma meghalt.

— Konstantinápoly, febr. 20. Otto király e hó 15-én szemlét tartott a korinthusi helyőrség felett, melyből 2000 ember azonnal utnak indult Devernakián át, Argosnál táborba szálltak, Tyrinth ellen nyomultak, hol a felkelőket megverték. Kolokotroni tábornok Tripo-lisba ment. Mindenütt csend, s a nép hangulata jó. Nau-pliában szökni kezdenek. A felkelők közt viszálykodás és csüggettség uralkodik. — Bécsi lapok nem sok hitelt adnak ezen mindegy huron pendülő konstantinápolyi sürgönyöknek. A portának — írja a „Wanderer“ — az ő négy millió görög alattvalójával igen komoly okai vannak az esemény jelentőségét kicsinyítve adni elő. A nevezett lapnak a stambuli sürgönyről 12 órával előbb kelt egye-nes tudósításai a görög katonai forradalmat meglehető-sőn aggasztó jelleműnek rajzolják. Az „Ostd. P.“ szerint

is aggasztólag hangzik, hogy Otto király maga volt kény-telen Korinthusba menni, hogy a csapatokat odagyüle-kezésre bírja; miből azt következtethetni, hogy a kato-nák vonakodtak Nauplia ellen indulni.

— Brüsszel, febr. 22. A mai „Indep.“ valótlan-nak állítja azon hírt, mintha a császár felszólította volna Napoleon herceget, hogy a romai kérdésről a senatus-ban ne szóljon. Szintoly valótlan az is, hogy Napoleon császár irt volna a porosz királynak Olaszország elisme-rése iránt; ellenben Thouvenel csakugyan feltett ez ügy-ben lépéseket.

Távíratok tudósítás a bécsi börzsről

Február 24-kén: Nemzeti kölcsön 84.35. 5 % Metalliques 70.50. Bank-részvény 838.—. Hitel-részvény 200.70. Váltó Londonra 137.60. Ezüst 136.50. Arany 6.54.

Február 22-kén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 71.25. Erdélyi 68.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(497) 1088. 1862. Árverési hirdetmény. (2—3)

Folyó év mártius 12-én délelőtti 9 órakor az alóli pénzügy-igazgatóságnál a tordai fiscalis jóság, minden hozzá tartozó lak és gazdasági épületekkel, és az eddigi szokás s fennálló törvények szerint gyakorlható korcsmárlási joggal, hat egymásután következő évre úgy mint: az 1862-ik év július 1-ső napjától kezdve az 1868-ik év június utolsó napjáig, nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adni.

Ezen jóság alkatrészei felől fölvilágosítást szerezhetni: az alóli pénzügy-igazgató-ság levéltárának hivatalánál az illető léltárban.

Haszonbérleti vágyók kötelesek az árverés kezdete előtt 450 forint, mint a kiküldési ár 10 százottóját bánatpénzt [vadium] kész pénzben vagy 5%-os államkötelezvényekben az utolsó bécsibörzei érték szerint számítva befizetni, mely a legtöbbet ígérőnek csak is a meghatározott biztosíték [cautio] letétele és annak elfogadása után, a többi árverezőnek pedig az árverés végeztével vissza fog adni.

Az árverésben csak oly egyének részesülhetnek, kiknek jó hírűvők, erkölcsi magyiseletők és vagyoni állásuk az árverező bizottmány előtt ösmeretes vagy pedig ezen tulaj-donságukat az illető hivatalos hiteles bizonyítványa által kimutatják.

Az árveréstől merőben ki leendnek zárva a gyámnoki engedély nélküli kiskorúak, valamint a bünyenítő kereset alatt állott, elítelt vagy bizonyítékok hiánya miatt feloldozott egyének, mint szintén az álladalmi javak eddigi oly haszonbérlei, kik szerződvényüket megszegtek.

Az árverés kezdeteig 36 kros bélyeggel szabályszerűen ellátott, az ajánlkozó keresz- és melléknevét sajátkezűleg aláírt, az alól megnevezett kerületi cs. k. pénzügy-igazgatósághoz czimzett bepecsételt írásbeli ígéretek [offert] is elfogadhatók, ha azok a fennebb meghatározott bánatpénzzel, vagy pedig annak valamely álladalmi pénztárnál befizetéséről szóló nyugttával ellátva leendnek, az azokban felajánlott haszonbérleti összeg szá-mal és betűvel kifejezve leend, és azon nyilatkozatot tartalmazandják, hogy az ajánlkozó nagykorú s az árverezéshez a fennebbiek szerint feljogosított oly egyén, ki a haszonbér-lendő jóság alkotrészeit ösmeri, s magát az árverési és szerződvényi feltételeknek, me-lyek előtte ismeretese, minden kifogás nélkül aláveti.

A társulati írásbeli ajánlatoknak az érintettek kivül még magában kell foglalni azon nyilatkozatot, hogy ajánlkozók közösen t. i. egy mindenkiért és mindenik egyért kötelezik magokat a haszonbérleti és szerződvényi feltételek teljesítésére, valamint azon egyén nevé-t is, kinek a haszonbérleti tárgy átadandó.

Azon esetben, ha a szóvali és írásbeli legmagasabb ajánlatok egyenlők lennének, az árverésnél tett utolsó szóbeli legtöbbet ígért előnnyel bírand, egyenlő írásbeli ajánla-tonál az elsőreget sorshuzás határozandja meg; hiányos írásbeli ajánlatokra pedig semmi tekintet nem leend.

Egyszersmind figyelmeztetik minden hasznbérleti vágyó, az illető jóság és hozzátar-tozó épületek jelen állapotáról az árverés előtt magának annyival inkább tökéletes tuco-mást szerezni, mivel későbbre semminemű kifogásnak hely nem adatand.

A haszonbérleti és árverési feltételek az árverés kezdete előtt fel fognak olvastatni, s addig is ugy a tordai sóhivatalnál mint az alábbjelölt pénzügyigazgatóság levéltár-ol osztályánál megtekinthetők.

A kolozsvári cs. k. kerületi pénzügyigazgatóság, februarius 19-én 1862.

(494) 234 1862. Hirdetmény. (3—3)

Az aradi kir. e. b. váltótörvényeszek tudatja, hogy aradi lakos Goger Emmánuel mint felperes, farkadini hunyadmezei lakos báró Nopcsa László, mint alperes ellen, 2625 frt tőke s járulékaik iránt váltókeresetet indított, és hogy annak tárgyalására, — miután az első tárgyalási hatánap az idezésről bizonylat be nem érkezése miatt sikertelenül elhun, 1862 évi mártius 14-ik napjának reggeli 9 órája tüzetik ki, melyre a felek ezen váltótör-vényeszek elé idéztetnek, még pedig alperes b. Nopcsa László azon figyelmeztetéssel, hogy a hírlapok utján ki hirdetnek által a keresett levél kézhezszolgáltatottnak tekintetni, s az ügy elmaradása esetében is, részére kinevezett pergondnok tr. remetei Fülöp Károly aradi köz- és váltóügyvéddel letárgyalatni fog.

Kir. e. b. váltótörvényeszek Aradon, 1862 januar 30.

NEM HIVATALOS.

(501) Kolozsvár közelében fekvő Apahida helységében a korcsmárlási jog a birtokosság részéről folyó év Szt.-György napjától kezdve 3 egymásután következő évekre köz-árverés útján haszonbérbe adni szándékolatván: az árverés napja mártius hó 14-ére hatá-roztatott helyt Apahidán reggeli 10 órakor.

(485) Birtok eladás. (3—3)

Kolozsvártól mintegy 4 óra járásnyi távolságban fekvő Magyar-Nagy-Zsombor hely-égében, s annak határán, nemkülönben a Dali és Posai határon fekvő nemesi birtok, mely áll 3 1/2 -ad hold udvartelekből, udvarház, istálló és gabonással; 98 hold szántóból, 73 hold kaszálóból és 246 hold erdőből, melyből 168 hold tökéletesen kinőtt erdő épületre haszná-lható fákbal áll; ezen jóságához tartozik 3 koresma-jog és 4 szolgáló zsellér, egy fertály telek utáni havasi jövedelem és fűrészmalom Valkón; ugy szintén helyett M.-Nagy-Zsombor az Almás vizén egy jó állapotban levő 3 köví lisztelő malom, mely jó jövedelmit — évről évre elad; értekezhetni eziránt Kolozsvárt Korbuly Bogdán ur kereskedésében.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

(492)

HASZONBÉRI HIRDETMEY.

Iktári gróf Bethlen Kata gróf Bánffy Miklósné, Szamos-Ujvártól két órányira fekvő noszolyi birtoka, — mely áll: 109 hold 424 □ öl szántóból, 32 h. 203 □ öl kaszálóból, 3 h. 1583 □ öl legelőből, 5 h. 27 □ öl nádasból; noszolyi erdő-szombattelki és szász-bun-gárdi aránylagos regaléből — folyó 1862-ik év Szt.-György napján kezdve 4 egymásután következő évre haszonbérbe kiadó; — Értekezhetni Kolozsvárt, Végh Sámuellel.

(493)

FELSZÖLLÍTÁS.

Alóli, ezen nemes kolozsvármegyei rüdi birtokos társaimat tisztelettel és barátilag föl-szólítom, hogy e folyó év mártius hava 24-kén sziveskedjenek Kolozsvárt hosszú-szap-panutcaiz 382 számú szálláson megjelenni, akár személyesen, akár megbízottjai által — birtokosi gyűlésre, tanácskozandók erdőhelyeink tagosítása tárgyában; azért kívántam jó elő-re tudatni egybegyűléstünk napját, hogy ideje legyen mindenkinek akár ezen hírlapból ol-olvasni, vagy a ki ezen lapot nem jartatja: mástól, egybegyűléstünk idejét meghallani; an-nyival inkább kérem megjelenésüket, hogy a meg nem jelenés esetéből történhető kárait később senkinek se tulajdonítsa.

Kolozsvárt 1862-ik év február hó 20-án

B hari Imre m. k.

mint a rüdi birtokosság által felhatalmazott elnök.

(490)

Szabó Gergelynek a kolozsvári határon a Meleg-völgyben tagosítva levő 32 hold 1430 □ öl szántója, 26 hold 403 □ öl kaszálója, folyó év mártius 5-én és 12-én a tanács-háznál a város gazdasági hivatal osztályában nyilvános árverés útján a többet ígérőnek el fog adni.

A feltételek iránt előre értekezni lehet t. Antal Mihály városi törvényszéki tlnök ural.

(500)

Tordamegyében Torda városa közelében Felső-Detrehemen egy nagy kiterjedésű ta-gosított birtok, tágas udvarral, köböl épült udvari szükségese épületekkel, a közelebbi szent György naptól kezdve több évekre haszonbérbe kiadó. Béreni szándékozók jelenthetik ma-gokat Kolozsvárt Ürmösi Sámuel, Maros-Vásárhelyt Kozma Endre ügyvéd uraknál.

(495)

TÁNCZVIGALMI JELENTÉS.

Alóli tisztelettel jelenti a nagy érdemű t. cz. közönségnek, hogy Szamos-Ujvárt a városi táncsteremben f. évi február 26-án fényes

TÁNCZVIGALMAI

rendezend, mely alkalommal kolozsvári közkedvességi zeneművész SALAMON JÁ-NOS zenekara a legvalogatottabb darabokkal fog közreműködni. A n. érd. t. cz. közönség kegyes pártfogásába ajánlja magát STRASSER LIPOT, haszonbérlo.

STEIN JÁNOS

könyvárusnál Kolozsvárt megjelent és kapható:

NOVENDÉK IFJUSÁG MAKÖNYVE.

Hitben megerősödött protestáns fiak és leányok számára írta Medgyes Lajos.

Ára: nyomtató velin papíron, bórbe kötve, tokkal, 1 frt.

Díszkiadás, író-velin, bórbe kötve arany metszéssel, tokkal 1 frt 50 kr.

A kis ANDOR és ZOLTÁN könyve.

ELEMI MAGYAR

OLVASÓKÖNYV.

Mindkétnemű népiskolák I-ső és II-dik osztályainak számára írta PÁNCZÉL FERENCZ.

Tizenkét csinos fametszettel. Ára kemény kötésben 50 kr.

Ugyanott kapható:

A menekültek Londonban.

REGÉNY három kötetben írta Mühlbach L. a II-ik kiadás után fordítá Aranka Ára 1 ft. 50.

Gr. MONTE CRISTO,

Regény Dumas Sándortól. Francziából fordította Sio. I-ső kötet ára 30 kr.